

OBSAH.

(Čísla v závorkách znamenají čísla stran.)

1. Doba Karla Velikého (11).

Evropa po pádu říše římské (11). Rozpětí islamu (15). Slované v Čechách a říše Sámova (20). Hospodářské a kulturní poměry říše Karlovy (22). Hárún ar Rašíd a říše Abbasovců (25). Emirát cordovský za Abderrahmana I., Hišama I. a Hakama I. (27). Ludvík Pobožný (28).

2. Říše Velkomoravská za Rastislava a Svatopluka (29).

Mojmír a Pribina (29). Výpravy Ludvíka Němce (30). Rastislav a boje s Ludvíkem (31). Úsilí o křesť. věrozvěsty (33). Příchod Konstantina a Metoděje r. 863. Moravští věrozvěsty v Římě (35). Smrt Konstantina-Cyrila 869. Metoděj arcibiskupem panonským. Nový útok Ludvíka Němce (36). Svatopluk zajal Rastislava a vydal nepříteli. Také Metoděj v německém zajetí. Povstání Moravanů (38). Svatopluk v čele Moravy 871. Návrat Metoděje. Připojení Čech (40). Ziskání Panonie. Církevní politika Svatoplukova (40). Metoděj opět v Římě (41). Odcizení Metoděje a Svatopluka. Wiching (42). Smrt Metodějova 885. Král Arnulf (43). Obraz života Velké Moravy (44). Smrt Svatoplukova 894. Mojmír II. (45). Útok Maďarů a konec říše Velkomoravské 904.

3. Bulharsko za Symeona. Říše byzantská za Basileia II. (47).

Krum a císař Nikefor I. (47). Nástupci Krumovi Omortag, Malomir, Presjan. Syn Presjanův Boris I. a křesťanství v Bulharsku (48). Nastolení Symeonovo 893. Hospodářský život východní Evropy, obchod s Ruskem (51). Ruská knížata Rurik, Oleg, Igor. Boje Symeona (53). Vnitřní poměry bulharské, písemnictví (53). Válka s Byzancí. Bulhaři před Cařihradem 913. Smír a nový boj. Symeon poráží srb. knížete Petra Gojnikoviče (55). Byzat. vojevůdce Roman Lakapenos. Symeon se prohlašuje 924 císařem Bulharů a Řeků (56). Chorvatský kníže Tomislav. Smrt Symeonova 927. Symeonův syn Petr. Slabina díla Symeonova (57). Pečeněhové. Duševní život, bogomilství (58). V Cařihradě nastupují silné osobnosti: 963 Nikeforos Fokas, 969 Jan Cimiskes. Vpád ruského knížete Svjatoslava do Bulharska (60). Bratří Nikolovci. Smrt

- Petrova 969. Vláda Borise II. (62). Nový vpád Svjatoslavův a jeho smrt 972. Car Samuel a boje s Basileiem II. (63). Radomir a Jan Vladislav (67). Od 1018 nadvláda Byzance.
4. Čechy za Václava Svatého a prvních Boleslavů (69). Kronikář Kosmas (70). České pověsti a báje (71). První Přemyslovci. Bořivoj (74) a jeho synové Spytihněv I. a Vratislav I. Drahomír a smrt Ludmily. Kníže Václav (75). Válka s Jindřichem I. Zavraždění Václava 929 (78). Vláda Boleslava I. (79). Povstání Polabských Slovanů (80). Boleslav se osamostatňuje a získává území Chorvatů (80). Ota I. táhne do Čech 950, Boleslav I. se poddává. Rozpětí moci české na Moravu a Slovensko (82). Kulturní a hospodářské poměry v říši Boleslavově (82). Styk s Polskem, Měšek I. (84). Zřízení pražského biskupství 975, biskup Dětmar. Čechové pomáhají Jindřichovi Bavor. proti Otovi II. (85). Ota II. v Čechách 976 a smír s Boleslavem II. Sv. Vojtěch (86). Jeho dvojitý odchod do Říma. Vyvraždění Slavníkovců 997 (87).
5. Říše římsko-německá za Otů (89). Rozdělení říše franské. Boje Jindřicha I. (91). Ota I. (93). Povstání Polab. Slovanů, markrabě Gero. Vztah Otův k duchovenstvu. Rodová politika. Boj v Itálii 951 s Berengarem o Adelaidu a lombardskou korunu (95). Spiknutí syna Ludolfa. Porážka Maďarů na Lechu 955 a zřízení Marky Východní (97). Druhé tažení Otovo do Itálie 962. Poměry v Římě, Theodora a Marozia. Ota I. korunován (98). Rozchod s papežem. Třetí cesta do Itálie 966. Ota II. korunován v Římě. Poselství biskupa Luitpranda do Cařihradu (100). Ota II. získává Theofano (101). Otonská renesance (101). Odboj Jindřicha Bavor. (104). Ota II. do Itálie 980. Jeho porážka a nové povstání Polab. Slovanů (105). Ota III. (106). Odboj strýce Jindřicha Bavor. Gerbert (papež Silvestr II.). Reformní hnutí v Cluny (107). Ota III. a sv. Vojtěch (109). Smrt Vojtěcha v Prusích 997. Smrt Oty III. v Itálii 1002 (110).
6. Anglie, Francie a Hispanie v letech 900 až 1050 (112). Anglie: Král Egbert (112). Boje s Normany. Vikingové. Alfred Veliký a kulturní ruch jeho doby (113). Athelstan a arcibiskup Dunstan. Edgar císařem Británie 973. Vyvraždění Dánů 1002 (115). — Dánsko: Gorm Starý a jeho syn Harold Blatán (116). Arcibiskup Anskar. — Norsko: Sjednoceno Haroldem Krásnovlasým (116), jeho syn Erik. Olaf Trigrvason. Nepřátelství se Svenem dánským a Olofova smrt 1000. — Anglie: Sven ovládne i Británii (117). — Knut Veliký (118). Godvin, synové Knutovi Harald a Hardiknut. Edvard III. Vyznavač (119). — Nor-

sko: Olaf Haraldovic Svatý a jeho syn Magnus (120). Strýc Harald. — Dánsko: Vláda Estritovců od 1047. Knut II. Svatý. Objevení Islandu, Gronska, Ameriky (121). Křesťanství a literatura na Islandě (122). — Francie: Hugo Kapet (122). Robert I. Nové mravy. Bude konec světa? (125). První kacíři (126). Jindřich I. (127). Treuga Dei. — Říše cordovská: Zlatý věk za Abderrahmana III. (128). Syn Hakam II., vrchol kult. rozvoje (129). Za Hišama III. vládl ministr Almanzor (130). Vznik křesť. království. Úpadek kalifátu (131). Poslední Omejovcova Hišama III. (132).

7. Polsko za Boleslava Chrabrého, Rusko za Vladimíra Velikého a Jaroslava Moudrého. Říše byzantská v 11. stol. (133).

Měšek I. a jeho syn Boleslav Chrabrý. Vnitřní poměry v Polsku (134). Dobyť Pomořan, výboje v krajích ruských, zásah do poměrů v Čechách. — Čechy: Boleslav III. Ryšavý; jeho bratři Jaromír a Oldřich (137). — Ryšavý zahnán, nastupuje Vladivoj. Boleslav Chrabrý dosazuje opět Ryšavého; jeho neblahý konec (138). — Sen Boleslava Chrabrého o říši slovenské; jeho vláda v Čechách. Jindřich II. nastoluje v Praze Jaromíra (139). Boje Jindřicha II. s Boleslavem Chrabrým. V Čechách nastupuje 1012 Oldřich (141). — Rusko: Kniže Svjatoslav, jeho matka Olga a synové Jaropolk a Vladimír (142). Pokřtění Vladimírovo (144). Sňatek se sestrou Basileia II. Boj s Pečeněhy, Ilja Muromec (146). Získání Červené Rusi. Válka s Měškem Polským a Boleslavem Chrabrým. Vladimír má 12 synů, 1015 nastupuje Svatopolk, 1019 vítězí Jaroslav (146). Svatopolk přivádí Poláky, Boleslav Chrabrý dobývá 1018 Kyjev. Ustupuje sice z Rusi, připojuje však k Polsku Červenou Rus. Vláda Jaroslava Moudrého, Kyjev sídlem metropolitů (148). — Polsko: Měšek II. (149). Český kněz Břetislav I. obsazuje Moravu. Uhři se zmocňují 1029 Slovenska. Jejich král Štěpán I. (150). Měšek II. bojuje s Bezprymem a podrobuje se 1033 Konrádovi II. Synové Měška II. Boleslav a Kazimír (151). Zmatky. Kazimír Obnovitel a jeho syn Boleslav Smělý (152). Spor s biskupem Stanislavem. Vladislav Heřman (152). — Rusko: Izjaslav, syn Jaroslava Moudrého (153). Byl vyhnán bratrem Svjatoslavem a přivádí na Rus Poláky. Po Svjatoslavovi nastupuje 1078 jeho bratr Vsevolod, otec Vladimíra Monomacha. — Říše byzantská: Basileios II. Konstantin VIII.; jeho dcery Zoe a Theodora (155). Vláda tří mužů princezny Zoe: Romana III., Michala IV. a Konstantina IX. Monomacha (156). Vláda Theodory, kterou vymřela dynastie macedonská. Kerularios a rozkol církevní 1054. R. 1057 nastupují Komnenovci (157). Boje Isáka I. s Maďary a Pečeněhy. Ministr Dukas stává se 1059 císařem Konstantinem X. Jeho žena Eudokie

vdává se za Romana Dlogena, který nastupuje 1067 jako Roman IV. (159). Po něm vládne syn Konstantina X. Michal VII. (160). Boje s Robertem Quiscardem a spojení se Seldžuky. Vzpoua a vláda Nikefora III. (161). Jeho rozchod s vojevůdcem Alexiem Komnenem, který vítězí (162). Alexiův boj s Normany a úspěchy v Malé Asii.

8. Doba Břetislava I., Vratislava II. a německých Jindřichů (165).
Vláda Břetislava I. (165). Výprava do Polska 1039. Jindřich III. táhne do Čech, Břetislav je zrazen a ponížen. Jeho synové Spytihněv, Vratislav, Konrád, Jaromír, Oto. R. 1055 nastupuje syn Spytihněv (168), od 1061 Vratislav II. Jeho spor s Jaromírem. Zřízení biskupství v Olomouci 1063. Řehoř VII. a myšlenka církevní světovlády. — Německo: Jindřich IV. a boj s papežem (172). Canossa 1077. Vratislav II. pomocníkem Jindřichovým. Wiprecht Grojčský (174). Dobyání Říma 1082. Vratislav králem 1085. Jindřich po druhé v Itálii 1090. — Uhry za vlády králů Ondřeje I., Bely I., Salomona, Gejzy I. a Ladislava Svatého (177). Koloman I. Demeter Zvonimír. R. 1102 spojuje se Chorvatsko s Uhrami. — Čechy: Konrád Brněnský a Břetislav II. (179). Bořivoj II. Nastoupení Jindřicha V. (180). Svatopluk Olomoucký vyhání Bořivoje II. 1107. Vyvraždění Vršovců. Vladislav I. (182). Bořivoj II. vpadá do Čech. Přivítan. Tažení Soběslavovo do Čech. Konec rodu Grojčských. Soběslav I. vítězí nad Lotharem u Chlumce 1126 (185). — Uhry za Štěpána II. a Bely II. (186). — Čechy: Vláda Soběslavova (186). Olomoucký biskup Zdik. V Německu nastupuje 1138 Konrád III. Štaufský (188). Smrt Soběslava I. 1140.
9. Francie a Anglie v letech 1050—1150 (189).

Francie: Filip I.; jeho ženy Berta a Bertrada, spor s papežem Řehořem VII. (189). — Anglie: Eduard III. Vyznavač (190). Vévoda Godvin a jeho syn Harold. Normanský vévoda Vilém a porážka Anglosasů u Hastingsu 1066 (193). Edgar Etheling. Poměry v Anglii za Viléma Podmanitele (195) a jeho boje s Filipem franc. Vilémova smrt 1087. Nastupuje syn Vilém II. (197); domluva o investituře. Od 1100 ujímá se vlády bratr Viléma II. Jindřich I. (198). Jeho boje s franc. králem Ludvíkem VI. Na angl. trůn zvolen Štěpán z Blois, vlády se domáhá dcera Jindřichova Mathilda pro svého syna Jindřicha Plantageneta. — Francie: Vláda Ludvíka VI. (200). — Hispanie: Rozvoj států křesťanských (200). Sancho III. Veliký, Alfons VI., Cid. Porážka křesťanů u Sallaky 1086. Granadská říše Omejovců ovládnuta africkými Morabity.